

Olomouc jako Cambridge. Univerzita otevřela nové ústavy

PAVEL KONEČNÝ

Výzkum a výuka na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci dostaly nový rozměr. Na konci listopadu se slavnostně otevřely nové Teoretické ústavy a Ústav molekulární a translační medicíny.

Otevření moderních ústavů přišlo 65 let po zahájení prvního akademického roku výuky na lékařské fakultě. „Jde o historický okamžik a příslib rozvoje medicíny v Olomouci,“ prohlásil děkan lékařské fakulty Milan Kolář.

Rektor Miroslav Mašláň přirovnal Olomouc k britské Cambridgi. „Město s doživajícím průmyslem před pětadvaceti lety oživila starobylá univerzita. Podobně to může být v Olomouci, která nyní může stavět na moderních technologiích a znalostech univerzity,“ řekl rektor a naznačil vznik dalších vědeckých a výzkumných center.

Olomoucký národní park pro biomedicínu

Slavnostní otevření obou ústavů za dvě miliardy korun doprovázel podpis memoranda, kterým byl fakticky založen Národní biomedicínský a biotechnologický park. Jde o třicet hektarů pozemků u dálniční křižovatky u Hněvotína. Ty by v budoucnu měly obsadit firmy, které v praxi využijí univerzitní výzkum. Speci-

Ústav molekulární a translační medicíny. Vznikl v programu Biomedreg a na vzniku se podílela i fakultní nemocnice, Vysoká škola chemicko-technologická v Praze a Ústav organické chemie a biochemie Akademie věd ČR. **Pásku přestřihlo osm lidí.** Ve výřezu zleva: rektor Miroslav Mašláň, proděkan LF UP Martin Modrianský, děkan LF UP Milan Kolář. Foto: PAVEL KONEČNÝ

fickou „průmyslovou zónu“ pomůže zaplnit ministerstvo průmyslu a obchodu prostřednictvím agentury CzechInvest.

Příprava lokality národního parku souvisí s udržitelností projektů, která je vázaná na peníze. „Ty mohou přijít buď z veřejné sféry nebo ze sféry privátní. Mohly by je přinést právě firmy, které tady zakotví. Výsledky výzkumu se jim de facto prodají,“ řekl rektor Mašláň.

„Nebudou to haly, ve kterých pracuje deset skladníků. Park je určen pro specifické investory,“ uvedl ředitel Ústavu molekulární a translační medicíny Marián Hajdúch. CzechInvest považuje za nejspolehlivějšího partnera při získávání investic do České republiky. „Má široké kontakty a profesionální zájem. Investory se budeme snažit do Olomouce dostat společnými silami,“ konstatoval Hajdúch.

Podle Hany Chlebné z CzechInvestu by se v novém parku měla etablovat především biomedicínská a farmaceutická výroba. „To bude i nabízet i široké uplatnění pro absolventy univerzity,“ podotkla Chlebná.

Univerzita jako podhoubí města

„Univerzita je největší investor ve městě,“ přiznal primátor Olomouce Martin Novotný. Podotkl, že úloha

nových výzkumných center přestřížením pásky teprve začíná. „Věda může akcelarovat rozvoj města i regionu,“ dodal primátor.

Předtím než podepsal memorandum o vzniku Národního biomedicínského a biotechnologického parku připomněl rčení, že štěstí přeje připraveným. „Nechceme, aby investoři hledali své štěstí jinde. Teď budou vědět, že v Olomouci mohou navázat přímo na výzkum a jejich aktivity mohou vědu zúročit,“ prohlásil Novotný.

Univerzita ale ještě neřekla poslední slovo. „Nyní se kolauduje závěrečná stavba Centra regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum. Regionální centrum pokročilých technologií a materiálů by mělo být hotovo na jaře a v létě pak dostavba pedagogické fakulty. Následovat bude Pevnost poznání a čekáme na rozhodnutí pro dostavbu Vědeckotechnického parku a Aplikační centrum BALUO pro fakultu tělesné kultury,“ vyjmenoval Mašláň.

Pokračování na straně 4

Kde se rodí patenty?

Hanácká metropole se díky Univerzitě Palackého stala nepřehlédnutelným místem na mapě objevů: díky miliardové investici vyrostlo na Tabulovém vrchu supermoderní centrum, které se zabývá výzkumem nádorových a infekčních onemocnění. České i světové vědecké hvězdy zde vyvíjejí novinky v oblasti biomedicíny, biotechnologií a nových materiálů. Jsem ráda, že v dnešní zapeklité době máme být ještě pořád na co hrdí. Držím palce vědcům, kteří se na „Tabuláku“ zabydlí. Přěji jim, aby ve složitých chemických vzorcích nacházeli tajemství účinných léků, o nichž těžce nemocní zatím jenom tajně sní. Prostě – aby jim všechny ty důležité objevy šly hezky pěkně od ruky!

Lenka Skácelíková
redaktorka

Pět fakult otevřelo své dveře zájemcům o studium

Kompletní informační servis, ale i divadelní představení či výstavy patřily ke Dni otevřených dveří na pěti fakultách Univerzity Palackého 23. listopadu. Zájem byl značný, fakultami korzovaly tisíce středoškoláků, ale i zájemců o magisterské studium.

„Srovnám-li to s loňským listopadovým termínem, tak letos byla vyšší účast. Možná i díky dobré informovanosti,“ hodnotil Den otevřených dveří děkan fakulty tělesné kultury Zbyněk Svozil. Plno bylo i na přírodovědecké fakultě. Zájemci přijeli z Opavy, Ostravy či Svitav. „Řada z nich řekla, že přijeli na základě našeho pozvání z veletrhu Gaudeamus,“ uvedla proděkanka Irena Smolová.

Mezi návštěvníky byla i Romana Švarcová z Bystřice nad Pernštejnem. „Mám ráda mapy, chtěla bych se stát kartografkou. Jen nevím, jestli na oboru Geoinformatika, nebo obo-

ru Regionální geografie. Kdyby to nevyšlo, tak bych se asi přihlásila na nějakou ekonomiku,“ vysvětlila.

Aula filozofické fakulty pro všechny nestačila. „Otázky jsem měl připravené, o tom, co bych chtěl studovat, mám už jasno delší dobu. Už ve druhém ročníku středoškolského studia jsem se byl podívat na Den otevřených dveří na pražskou FAMU. O režii jsem se zajímal také na UTB ve Zlíně. Zvolím ale zřejmě Univerzitu Palackého, protože na katedře divadelních, filmových a mediálních studií budu moci točit i svá vlastní díla,“ prohlásil Lukáš Buchta, který přijel z Nového města na Moravě a do filmového sálu Konviktu se přišel zeptat na průběh ústních pohovorů.

Zájemci o pedagogiku museli tentokrát zamířit do Uměleckého centra Univerzity Palackého. Fakulta jej zvolila jako provizorium kvůli výstavbě nové budovy. Mohli zde

zhlédnout dramaterapeutické performance nebo si vyzkoušet chůzi se slepeckou holí.

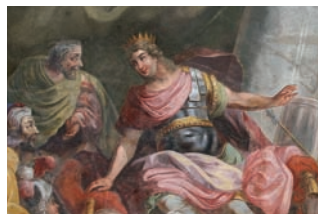
Podle odborné asistentky katedry křesťanské výchovy Mileny Ůbrink Hobzové se zájemci o studium na cy-

rilometodějské teologické fakultě nejvíce ptali na poplatky, kombinované studium i na následné uplatnění.

Dveře celé univerzity se otevrou ještě jednou – v sobotu 19. ledna 2013. (red)

Den otevřených dveří na Cyrilometodějské teologické fakultě. Foto: VELENA MAZOCHOVÁ

DAREIOVA RODINA

Barokní fresku ve velké zasedací síni rektora čekají restaurátorské práce.

2

PETR PLANÝ PROFESOREM

Učitele pedagogické fakulty jmenoval prezident Klaus profesorem. Na doporučení JAMU.

5

FLORBAL!

Hana Poláková žije florballem a nerada láme hůl.

7

Rodinu Dareia III. před Alexandrem čeká restaurování

PAVEL KONEČNÝ

Déle než rok bude nepřístupná velká zasedací místnost Rektorátu Univerzity Palackého. Důvodem je restaurování stropní fresky a rekonstrukce podlahy. Poté se freska představí v plné kráse jako v roce 1730.

Strop nechal vymalovat František Ferdinand hrabě Oedt, děkan olomoucké kapituly. Děkanem se stal právě v roce 1730, ale do děkanské rezidence (dnešního Muzea umění) se nepřestěhoval. Zůstal ve svém předchozím sídle, proboštském domě. A jeho sál nechal na své náklady vyzdobit.

„Byl to slavnostní sál pro všechny ceremoniální příležitosti. Rozhodně se tam musela scházet kapitula, čili všichni kanovníci,“ řekl profesor Ladislav Daniel, historik umění a prorektor.

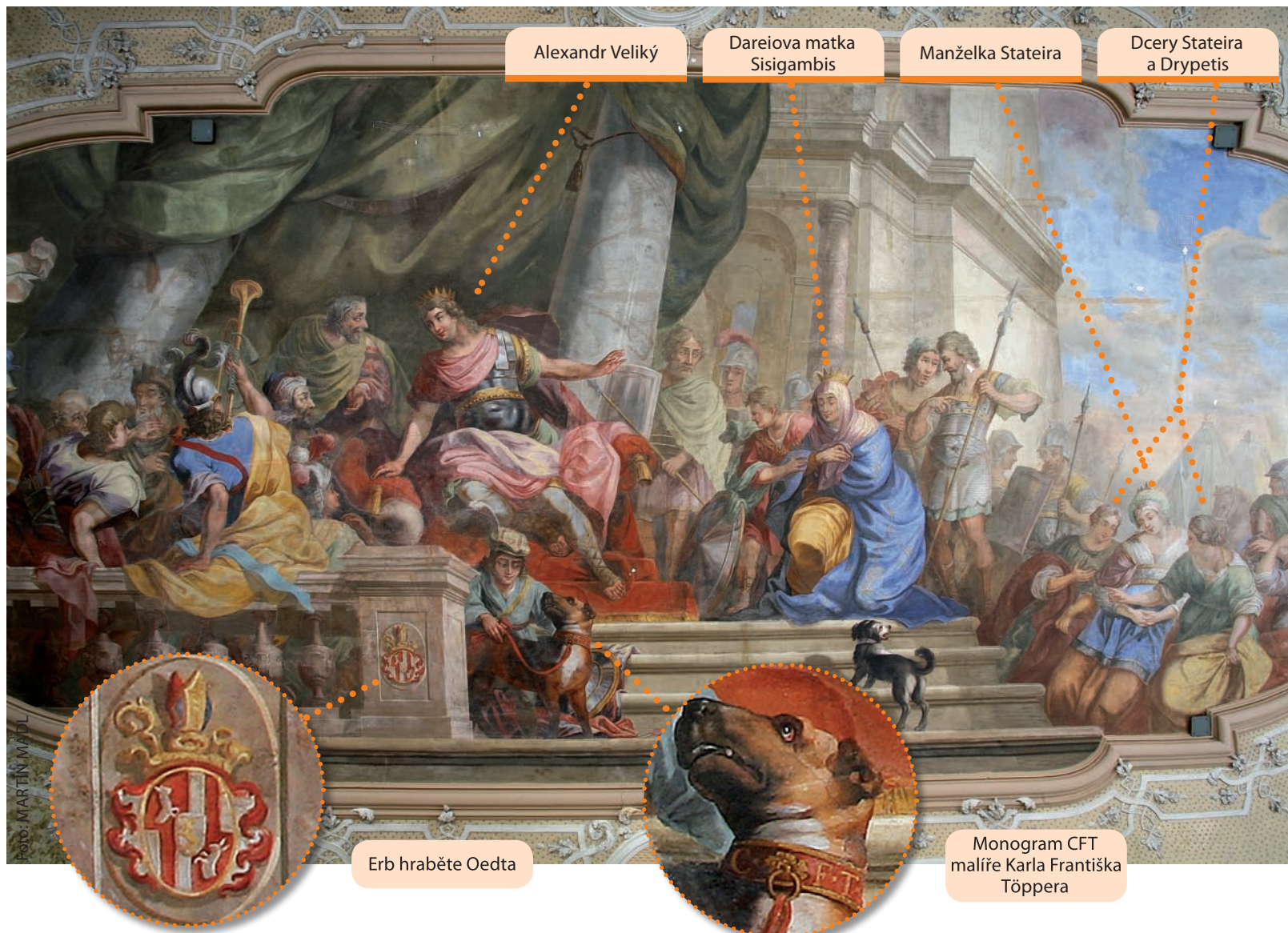
Rektorát se do proboštského domu nastěhoval v roce 1950. „Po obnovení univerzity sídlil rektorát nejprve v jednom patře vily na Třídě spojenečků 14, která byla postavena v roce 1921 Spolkem moravských cukrovarníků. Na dnešní adresu Křížkového 8 byl rektorát umístěn po stavebních úpravách, které začaly v roce 1948,“ objasnil historik Pavel Urbášek.

Dareios nebo Koriolánus?

Ani historici umění nebyli zajedno v tom, co freska vlastně znázorňuje. Profesor Rudolf Chadraba zastával teorii, že motiv je vyobrazením Koriolána před Římem. Vojevůdce, který se vydal ve službách kmene Volšků dobýt Řím. Navštívil jej poselstvo a prosí ho, aby město ušetřil. Což Koriolánus učiní.

„Taková byla původní interpretace. Fresku ale nakonec identifikoval Pavel Suchánek z brněnské univerzity a kunsthistorik Leoš Mlčák. Námětem je rodina perského krále Dareia III. před Alexandrem Velikým. Dareios je již po smrti, když poražen Alexandrem utekl z boje a zabili jej vlastní lidé. Alexandr prokáže svou velkomyšlnost a Dareiovu rodinu ušetří,“ popsal nástěnnou malbu Daniel.

Ve skutečnosti Alexandr Veliký pojchal jednu z Dareiových dcer dokonce za manželku. Proč je na stropě zrovna tento motiv? „Nevíme. Dobový kontext může odkazovat například

na tehdejší turecké války. Není tam přesná vazba a není to popsáno ani nikde v literatuře,“ uvedl Daniel.

Kdo je zpodobněn?

Alexandr má kolem sebe početnou družinu dvořanů. „Všechny postavy, zvláště mezi se nedají přesně definovat, možná je mezi nimi lékař Fillippos, možná vojevůdce,“ naznačuje Daniel.

Každopádně jde o dobu, kdy bylo běžné zakomponovat do obrazu donátora, tedy toho, kdo jeho vznik financoval. Hrabě Oedt na něm ale nespíš není. Je tam použit jen jeho erb a na obojku psa je monogram malíře. „Autor byl dlouho neznámý. Dnes víme, že autorem je Karel František Antonín Töpfer, rodák z Velkého Meziříčí. Tehdy vyhledávaný malíř,“ uvedl Daniel.

Töpfer fresku namaloval ve svých sedmačtyřiceti letech. Dani-

el odhaduje, že práce mu trvala několik měsíců a honorář mohl být ve výši ročního platu. Töpfer maloval i na Velehradě, v Jihlavě nebo Jaroměřicích. Konkurs se tehdy dělal výjimečně. O zakázce rozhodovala osobní známost, pověst nebo doporučení. Umělec ale musel předložit skici nebo modelletto, které bylo miniaturou budoucí práce.

„Zjistilo se, že kompozice je převzata z grafického alba Heroicae Virtutis Imagines. Reprodukovaní starších kompozic po svém se tehdy dělalo běžně. Töpfer to musel domyslet a provést barevně. Tváře, to byla jeho práce, stejně jako způsob zobrazování. Využil jen tu kompozici a ta reprodukuje jednu malbu Pietra da Cortona,“ popsal Daniel.

Standardní baroko

K fresce o rozměrech 12 x 5 metrů neexistuje žádný písemný doklad.

Objednávka, smlouva, potvrzení o zaplacení – nic. To je důvodem, proč kolem malby bylo v minulosti tolik výkladů a dohadů. Oedt byl také mecenášem stavby poutního kostela v Dubu nad Moravou a dal postavit zámek v Nenakonicích.

Stropní freska v dnešní velké zasedací místnosti rektorátu je podle Daniela po malířské stránce dobrý standard. „Kvalitní malba, i když to není vrcholný projev barokního malířství,“ zhodnotil ji.

Motiv je vymalován takzvaně na jeden pohled. Dá se na něj tedy dívat jen od oken, jinak je vzhůru nohama. V pozdější době se malíři snažili vytvořit iluzi podhledu, takže postavy na freskách se jakoby vznášejí nad hlavami. Töpferova freska by vlastně mohla být obrazem zavěšeným na zdi. Jen je přenesena na strop.

Po roce a po třiceti letech

Dareiova rodina před Alexandrem už prošla dvojím restaurováním. Naposledy v roce 1983, předtím na počátku 19. století.

„Před třiceti lety šlo o pevnost podkladu. Omítka byla uvolněná od rákosu a prken, na kterých je. Byla nutná injektáž a připevnění ke stropu. Teď čekáme na výsledky sondáže a další zkoumání, které ukáže soudržnost fresky. Pokud by to bylo uvolněné, tak se to bude muset znovu upevňovat. Každopádně se bude očišťovat a retušovat,“ nastínil Daniel.

Dalším překvapením by pro historiky umění mohlo být odkrytí zabílených fresek na stěnách. Občas z nich vykukují dekorativní vzory, ale je možné, že pod nimi je ještě něco staršího. Každopádně, až se v někdejším slavnostním sále po roce uskuteční první zasedání, bude zářit novotou. Včetně nábytku.

Simulovaný soudní proces nejlépe zvládla Adéla Nela Kročilová

Právo dítěte na ochranu obhájila studentka třetího ročníku práv Adéla Nela Kročilová v moot court, tedy v týmové soutěži právnické fakulty.

Ve finále na konci listopadu se utkaly dva týmy, které vzešly z dvoudenního klání. Oba si vyzkoušely postupně žalovanou i žalující stranu sporu. Účastníci finálového duelu museli navíc bezprostředně reagovat na otázky „soudu“ a pohotově a správně argumentovat.

„Sylvie se mnou spolupracovala na písemném podání a společně jsme vypracovaly také podklady pro ústní argumentaci,“ objasnila týmovou práci Kročilová. Za nejtěžší část soutěže označila závěrečný kolotoč otázek ze strany poroty. „Vyžadoval maximální koncentraci při volbě argumentační struktury,“ objasnila.

Nelehký verdikt

Jednoduché to neměli ani soudci-porotci. „Vystavili jste nás nesnadnému rozhodování. Řešili jsme velké dilema, protože rozdíl mezi oběma finálovými týmy byly opravdu minimální,“ uvedl při vyhlášení výsledku soutěže Ondřej Svaček z katedry ústavního práva, předseda poroty, která vystupovala v roli správního soudu.

Při závěrečném „rozsudku“ nakonec v mínění porotců převážila pohotovost a přesvědčivá argumentace vítězky i její konstantní a kvalitní výkon po celou dobu soutěže. Zároveň porota ocenila skutečnost, že Kročilová zvládla svou roli bez týmové kolegyně Sylvie Zvoníčkové, která onemocněla.

Podle členky druhého finálového týmu studentky Andrey Bartošové nebyly lehké ani výměny proces-

ních stran. „Preorientovat se rychle z role žalovaného na roli žalobkyně nebylo jednoduché, argumenty se nám občas motaly dohromady,“ přiznala s úsměvem Bartošová.

Komplikovaný spor

Případ, který řešilo celkem šest soutěžních týmů, se týkal matky, která umístila své dítě do zařízení předběžné péče. To ji ale po čase kontakt s dcerou zamítlo a matka podala žalobu. Cílem soutěže bylo přednést pro jednu či druhou stranu sporu přesvědčivé argumenty v její prospěch. Díky Adéle Kročilové, která ve finále zastupovala žalovanou stranu – zařízení na předběžnou péči, zvítězila potřeba ochrany dítěte.

„Byl to poměrně komplikovaný případ a obě strany se o něj ve finále velmi dobře popraly,“ zhodnotil

úroveň finálového duelu koordinátor fakultního kola Maxim Tomoszek z katedry ústavního práva.

Moot court na právnické fakultě. Foto: VELENA MAZOCHOVÁ

Test schopností

Kročilová uspěla v simulovaném soudním jednání spolu se svou nemocnou týmovou kolegyní. Ony a druhé finalistky postoupily do celostátního kola moot court v oboru lidská práva. Zároveň obdržela odměnu ve formě mimořádného stipendia ve výši dvou tisíc korun.

Moot court je termín tradičně označující týmovou soutěž posluchačů právnických fakult, v níž se uplatňují jejich argumentační schopnosti v simulovaném soudním procesu. Studenti vystupují v roli zástupců fiktivních klientů před soudem, který představují pedagogové i odborníci z právnické praxe. Na konečném hodnocení se budou podílet renomovaní soudci Nejvyššího správního soudu. (mav)

Neučitelské versus učitelské obory

MILADA HRONOVÁ

Pedagogická fakulta Univerzity Palackého omezí v příštím roce počet neučitelských bakalářských oborů. Z těch současných bude moci jen část absolventů pokračovat v navazujícím magisterském studiu. Důvodem je snížení dotace z ministerstva školství.

„Pedagogická fakulta klade důraz především na vzdělávání budoucích učitelů. Cílem je zachovat učitelský profil fakulty, proto snižujeme procento neučitelských oborů ve prospěch učitelských,“ vysvětlila děkanka Libuše Ludíková.

V nadcházejícím roce se tak pedagogická fakulta chystá omezit počty přijatých studentů do oboru Pedagogika – veřejná správa, Pedagogika – sociální práce a Aplikovaná ekologie pro veřejný sektor. V nadcházejícím roce neotevře v bakalářských studijních programech studijní obory Vychovatelství, Pedagogické asistentství a Sociální

zdravotní práce se zaměřením na vzdělávání. Naopak posílí v oblasti dvouoborových učitelských bakalářských studií s tím, že od loňského roku nově akreditovala bakalářský studijní obor Historie se zaměřením na vzdělávání.

Proděkanka pro studijní záležitosti a celoživotní vzdělávání Hana Marešová uvedla, že jde o prostupnost strukturovaného studia. „K útlumu neučitelských jednooborových bakalářských směrů jsme přistoupili proto, abychom zajistili maximální možnou prostupnost s dvouoborovými učitelskými navazujícími magisterskými studijními programy,“ řekla Marešová.

Někteří studenti chtějí pokračovat ve studiu na pedagogické fakultě i za ztížených okolností, jiní zvednou kotvy. „Snad se mi podaří uspět a pokračovat v magisterském programu,“ přeje si Anna Štěpánková, studentka třetího ročníku oboru

Pedagogika – sociální práce. „Zkusím to, ale moc s tím nepočítám,“ doplnila Marie Smetanová z třetího ročníku oboru Pedagogika – veřejná správa. Eva Recová, studentka třetího, chce pokračovat ve studiu. „Ale jinde. Bez ohledu na to, že zdejší pedagogická fakulta omezuje tuto možnost,“ řekla.

Strukturované studium vychází z předpokladu, že bakalář je kvalifikovaný odborník, který může jít do praxe. „Navazující magistr je jedinec, který získává širší rozhled v oblasti vědy, výzkumu či manažerských schopností,“ řekl Pavel Neumeister, proděkan pro studijní záležitosti. Podle něj je však situace na pedagogických fakultách poněkud odlišná. „Absolventi dvouoborového studia bakalářské části profese v podstatě nemohou podle zákona působit ve školách jako učitelé. Proto se snažíme, aby většina z těch, kdo úspěšně splní stanovené požadavky, mohla

pokračovat v navazujícím magisterském programu. A proto tedy i v nadcházejícím roce omezíme navazující magisterské obory neučitelského zaměření,“ dodal Neumeister.

Na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého studuje 4 637 posluchačů. Fakulta nabízí otevřené vzdělání s obrovským množstvím oborů, které si mohou studenti kombinovat podle potřeby, a to na všech úrovních. Tradičně největší zájem je o klinickou logopedii, nejnížší o technické obory a matematiku. Všechny programy jsou akreditovány až do roku 2016. Doktorské programy až do roku 2018. Ke studiu se letos hlásilo přes deset tisíc uchazečů, fakulta jich přijala patnáct stovek, což je o čtyři procenta méně než v předcházejícím roce. V souvislosti se snižováním kvót daných ministerstvem školství bude v příštím roce své počty studentů snižovat o dalších šest až sedm procent, a to i přesto, že na školách stále působí poměrně dost učitelů bez patřičné kvalifikace.

„Cílem je zachovat učitelský profil fakulty.“
Libuše Ludíková, děkanka PdF

„Neúspěch je normální“

Profesorka Blanka Říhová z Univerzity Karlovy, jejíž jedna větev rodiny pochází z Olomouce, ve čtvrtek zcela zaplnila aulu přírodovědecké fakulty. Pronesla zde výroční fischerovskou přednášku o imunitním systému.

Přední světová vědkyně měla pro posluchače i vzkaz. „Neúspěch je normální, nebojte se ho. Normálně se nedaří, ať už při bádání nebo v životě. A když se čas od času něco povede, tak si toho vaňte.“

Mezi čestnými hosty seděl i vnuk prvního rektora obnovené univerzity Ctirad Fischer.

Přestože je zvyklá přednášet v USA, po celé Evropě i Číně, fischerovská přednáška byla pro ni výjimečná. „Vážím si toho. Přizpůsobila jsem ji tomu, že nemluví k imunologickému publiku,“ objasnila. Příští přednášku bude mít v Dubaji. (caf)

Foto: PAVEL KONEČNÝ

Zemi zbývá 6,6 miliardy let. Ode dneška. Řekl Grygar

Astronom a popularizátor věd o vesmíru Jiří Grygar pozval v úterý posádku Café 87 do nebe. Prostřednictvím hvězdných snímků objasnil, proč astronomii nazývá strojem času.

„O astronomii jsem se začal zajímat v poměrně útlém věku a takovou tehdejší populárně naučnou bibli u nás byla kniha Pohledy do nebe, jejímž autorem je Hubert Slouka,“ představil Grygar zkraye přednášky svoji inspiraci.

Slouka patří k nejvýznamnějším českým astronomům a právě titul Pohledy do nebe ze 40. let minulého století, obsahující tehdy nejlepší fotografie oblohy pořízené z nejmodernějších pozemních hvězdáren, mu vynesl popularitu. „Předmluvu k prvnímu vydání se mu podařilo propašovat jako

moták z pankráckého vězení,“ přidal Grygar. Po Hubertu Sloukovi je pojmenována planetka 3423.

Barevné pohledy do nebe

Pak již přišly ke slovu snímky ze současnosti. „Dnes máme možnost zobrazit oblohu v mnoha jiných spektrálních pásmech, o kterých tehdy nebylo ani tušení, a hlavně ty obrázky jsou barevné, což dříve nebylo vůbec možné,“ uvedl.

Na fotografiích šesti desítkám dívků ukázal Grygar obří hurikány na Jupiteru, stopy kosmických posádek na Měsíci nebo úplné zatmění Slunce v srpnu 2008.

Pouhým okem do pravěku

Posléze se jal komentovat rozptýl vzdáleností zachycených jevů.

„Obrys pohoří a sněhová pole jsou vzdálena ve světelném čase pouze jednu mikrosekundu. Komety nějakých deset světelných minut, to je také dost blízko,“ začal od těch nejbližších.

Přes temné zálivy a černou veleřinu Mléčné dráhy se pak dostal až k Velkému Magellanovu mračnu. „Je to nám nejbližší cizí galaxie, od nás je vzdálena zhruba 165 tisíc světelných let. Její světlo tedy putovalo vesmírem, než doletělo do kamery, od doby, kdy se na Zemi objevil první homo sapiens. A Malé Magellanovo mračno je ještě dál,“ nastínil Grygar, co všechno můžeme na obloze vidět pouhým okem.

Začáte i konec světa

V následující diskusi pak astronom předestřel pohled do budoucnosti. „Problém Země spočívá ve Slunci. Je sice životodárné, ale do budoucna skýtá nebezpečí. Jak bude stárnout, tak paradoxně bude chrlit více energie a Země se začne oteplovat. Nyně-

ší globální oteplování proti tomu je kosmické,“ nastínil konec světa.

Rozpínající se Slunce podle výpočtů vědců Zemi pohltí a ta se tak stane součástí jeho koróny. Kdy se tak stane? Podle Grygara máme dost času. „Zeměkouli to hrozí za 6,6 miliardy let. Ode dneška,“ dodal na závěr katastrofického scénáře. (vim)

Jiří Grygar nastínil velký třesk i konec světa.
Foto: MARTIN VIŠŇA

Anketa

JAK JSTE SPOKOJENÍ SE SLUŽBAMI KNIHOVNY UNIVERZITY PALACKÉHO?

Eva Tomovová

1. ročník, PdF

Zatím spokojená jsem. Ale jsem teprve na začátku studia a v knihovně jsem byla jen několikrát, mnoho požadavků jsem neměla. Studuji češtinu a angličtinu a úspěšně jsem vyhledala českou starší literaturu. V knihovním fondu univerzity jsem zatím našla vše, co potřebuji.

Václav Cimrman

3. ročník, PdF

Jsem velmi spokojen. Věnuji se malířství a půjčuji si nejčastěji knihy o umění. To, že řadu knih si můžu půjčit pouze prezenčně, mi nevadí. Mám spoustu času a trávím jej v knihovně.

Jana Trembošová

2. ročník, PdF

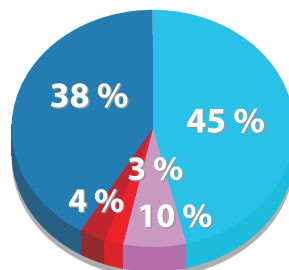
Do knihovny moc nechodím. Ale když jsem tam zašla, našla jsem všechno, co jsem potřebovala. Když nebyla kniha tady v ústřední knihovně v centru města, našla jsem ji v některé z poboček. Trochu mi vadí, že některé knihy si nemůžu vypůjčit absenčně. Je to ale pozitivní v tom, že mne to donutí se na studovanou látku podívat hned.

Petr Mihalco

5. ročník, PdF

Právě jdu do knihovny. Uvidím, jestli mne nezklame. Potřebuji jednu knihu do matematiky pro základní školy. Ale jinak knihovnu až tak často nenavštěvuji. Zatím jsem spokojený. (map)

Jak jste spokojeni se službami knihovny?

- ☒ Zcela stoprocentně
- ☐ Celkem ano
- ☐ Půl na půl
- ☐ Moc ne
- ☐ Vůbec

Knihovna nejsou jen regály knih

Padesát čtyři hlasujících ze 143 odpovědělo na otázku Jak jste spokojeni se službami knihovny: zcela stoprocentně. Pomyslnou dvojkou ohodnotilo univerzitní knihovnu pětadesát respondentů. Naopak jen šest kliknutí vyjádřilo absolutní nespokojenost.

Knihovna už neslouží jen k půjčování knih. „Dneska je nejdůležitější službou přístup k elektronickým informačním zdrojům. Nejpoužívanější je Web of Science,“ uvedla ředitelka knihovny Danuše Lošťáková. Za elektronické zdroje vydá knihovna ročně deset milionů korun. Na nákup knih jde pouze 450 tisíc.

V ústřední knihovně ve Zbrojnici lze nejčastěji číst pouze ve studovně. Půjčit knihu si lze jen v případě, že ji má knihovna ve více exemplářích. Do knihovny může chodit studovat i veřejnost. Zdarma a bez průkazu. Deně do Zbrojnice zavítá asi 1200 lidí. Další pak chodí do poboček na fakultách. (caf)

PRVNÍ KROK

Rubrika prvních zkušeností absolventů Univerzity Palackého s reálným životem.

LENKA SKÁCELÍKOVÁ

Holka, co v pubertě skákala s padákem a lezla po horách, ve dvaceti letech skočila po hlavě do „světa dospělých“. Místo skalnatých hor teď zlézá hory papíru, k těm školním s čínskými znaky se totiž přidala hora těch pracovních. Danielu Botkovou ale smysl pro zdolávání překážek neopouští – proč by „dvacítká“ nemohla zvládat studium a praxi zároveň?

Nechci excelovat v lavici, ale v životě

„V dnešní době je nezbytné, aby člověk zjistil, jak věci doopravdy fungují. Je fajn mít hlavu nabitou školní teorií, ale bez znalosti praxe je to k ničemu. Vidět školu jako jedinou prioritu, není podle mě dobré. Baví mě poznávat nové lidi, učit se přímo z nejrušnějších pracovních situací. Jde přece o zkušenosti, na těch doopravdy záleží,“ formuluje svůj postoj posluchačka filozofické fakulty.

Daniela Botková studuje druhý ročník Španělské a Čínské filologie. „S čínštinou jsem se setkala poprvé na základce. V devítce jsem chodila ke kamarádce, která mě s tímto exotickým jazykem po odpoledních seznámovala. Bavilo mě to, protože to bylo něco jiného, zvláštního, s čím se člověk nesetká každý den. Na to, jak významná z hlediska geografického i ekonomického je to země, se o ní Češi dozvídají hrozně málo. V podstatě o ní nevíme nic,“ hodnotí.

Sen o tlumočení jsem vzdala

Jazykově nadaná sportovkyně si proto ke studiu na vysoké škole vy-

„Papírem z vysoké dnes nikoho neoslíníte,“ tvrdí parašutistka Daniela Botková

brala „známou“ španělštinu, kterou ovládala už ze střední školy, a „neznámou“ čínštinu. Snila o dráze tlumočnice. Ideály středoškoláka ale obvykle narazí na vysokoškolskou realitu. To se stalo i v jejím případě. „Čínština je v Olomouci na vynikající úrovni. Mají dobře propracovanou koncepci výuky – učitelé hodně dbají na nutnost konverzace, děláme hodně praktických věcí. Nicméně s kariérou tlumočnice se v duchu loučím. Pochopila jsem, že je to velmi náročné povolání, kterému se může věnovat jen člověk s obrovským nasazením, obrovským rozhledem a s obrovským jazykovými znalostmi,“ přiznává.

Během prvního roku v Olomouci začala chodit na kurzy angličtiny do anglického klubu, kde se seznámila se spolujednatelkou olomoucké jazykové agentury Tomášem Kocmanem. „Zrovna jsme dělali nácvik příjmácích pohovorů, když mě oslovil. Ptal se, jestli bych nechtěla do jeho agentury na praxi. Hned jsem přikývla, protože mě zajímalo, jak věci v reálném pracovním prostředí fungují. Taký se mi zdálo, že bude fajn doplnit teoretické znalosti ze školy zážitky z praxe,“ vzpomíná Daniela.

Tak trochu jiná angličtina

Společně začali pracovat na projektu „tak trochu jiné angličtiny“, jenž se má postupně rozšířit do celé republiky, a nakonec až do Číny. Je spoluautorkou projektu China Roses – rozšiřování angličtiny podle konceptu Q-life. Autorem tohoto způsobu výuky je Tomáš Kocman.

„Jde o odlišný způsob výuky angličtiny, než jaký známe z hodin jazyka ve škole. Hodně se zaměřujeme na konverzaci, jde také o jinou frekvenci výuky – zařazujeme jen patnáctiminutovky, ale častěji během dne. Také připravujeme anglické citáty, které chodí klientům denně na mobil nebo do emailu, s českým překladem i se slovní zásobou a odkazem na autora. Jde nám o to, aby se člověk s angličtinou setkával během dne co nejčastěji, aby byl pořád s tímto jazykem v kontaktu,“ vysvětluje spoluautorka projektu.

Spolujednatel agentury přihlásil projekt do soutěže Vědeckotechnic-

Daniela Botková (1992)

Rodačka ze Šternberka, která 17 let žije v Bohuňovicích. Absolventka olomouckého Gymnázia Čajkovského. Studuje 2. ročník španělské filologie a čínské filologie. Jako spoluautorka a administrátorka projektu obsadila 3. místo v soutěži Vědeckotechnického parku Podnikavá hlava 2012 pro začínající podnikatele. Pracuje v jazykové společnosti Q-life, kde se podílí na tvorbě produktů pro výuku angličtiny. Foto: EVA BOTKOVÁ

kého parku určené začínajícím podnikatelům.

„Ačkoli jsme to ani v nejmenším nečekali, dostali jsme se v konkurenci čtyřiceti jiných až do finále. Prezentační jsem vytvářela zrovna jak naschvál na začátku zkouškového období. Skončili jsme na třetím místě, což beru jako hodně pozitivní první dobrý krok. Peníze pro nás nebyly ani tak podstatné, spíš jsme si chtěli ověřit, že nápad je dobrý, že je k něčemu,“ směje se Daniela.

Když člověk nefunguje, musí se to řešit

Po úspěchu v soutěži se Danielino místo ve firmě proměnilo – nyní má pod sebou skupinu studentů, které vede. Vytvářejí databázi kontaktů v Čechách i v zahraničí, připravují „baličky“ angličtiny pro klienty.

„Zajímalo mě, jak funguje management. Práce s lidmi mě hodně baví, ale musím říct, že některé okamžiky bych nepřála zažít ani největšímu nepříteli. Dost silným zážitkem pro mě byla situace, kdy jsem

musela s jedním z kolegů přerušit spolupráci, protože nefungovala tak, jak měla. Pořád musím vyrovnávat svou pozici – nechci být „šílenou šéfkou“, ale zase není dobré udělat si z kolegů vyložené nejlepší kamarády. Je těžké ustát hranici mezi pracovní odpovědností a přátelským naladěním. Jednoduše řečeno – kamarádovi člověk neřekne, že jeho práce stojí za starou belu, že to dělá špatně. Zase je ale potřeba udržet přátelské a pozitivní prostředí,“ hodnotí nároky své nové role.

Padák a lezačky vyměnila za pracovní stůl

Skloubit školu s prací není vůbec snadné. Daniela musela omezit spoustu svých zájmů a zálib. Dřív hodně sportovala – hrála volejbal, lezla po horách a věnovala se parašutismu. Na letišti byla každý víkend.

„Sport miluju. První tandem jsem skákala v osmi letech, tatínek je totiž instruktorem na letišti. Je to intenzivní prožitek, který člověka mnohemu přiučí – především respektu a disciplíně. Bez respektu se takové věci dělat nedají, vymstilo by se to,“ přiznává parašutistka.

Milovanému sportu se teď věnuje jen příležitostně. Většinu času spolkne studium a pracovní povinnosti. Své vytížení ale vnímá Daniela pozitivně.

„Jestli se mi podaří dostudovat, můžu svému potenciálnímu zaměstnavateli nabídnout víc než jen vysokoškolský diplom. Je hodně složité všechno skloubit, práci i školu. Ale neměnila bych. Mám teď jiný přístup k věcem, než když bych jenom seděla v lavici. Pracuju s angličtinou, vzděláváme, děláme práci, která má smysl. Brigády u nás chápeme jako nultý a první rok praxe pro všechny,“ směje se mladá managerka.

A jak vidí svou budoucnost? „Nerada plánuju, věci jdou pak stejně jinou cestou. Chci toho hodně procestovat – láká mě Čína a Tchaj-wan. V Číně bych chtěla dělat delegátku, abych si upevnila jazyk. Tchaj-wan mě zajímá kvůli historii – vládli tam Španělé, Holanďané, Číňani i Japonci. Je to taková jiná Čína, šmrncnutá Evropou i Japonskem. Doufám, že se tam jednou vypravím,“ uzavírá Daniela.

Olomouc jako Cambridge. Univerzita otevřela nové ústavy

Dokončení ze strany 1

Lékařská fakulta na špičce vědy

Oba nové objekty doplňují budovu Teoretických ústavů z 50. let minulého století. Budovy vyrostly díky téměř dvoumiliardové podpoře z Ope-

račního programu Výzkum a vývoj pro inovace.

Ústav molekulární a translační medicíny má výzkumnou infrastrukturu o rozloze 4700 metrů čtverečních a unikátní technologie za téměř půl miliardy korun. V ústavu pracu-

je stovka výzkumníků. „Podali jsme přes deset patentových přihlášek, bylo nám uděleno sedm národních a šest mezinárodních patentů,“ uvedl ředitel Hajdůch.

Záměr rozšířit areál Teoretických ústavů byl v minulosti několikrát od-

ložen. Díky evropským prostředkům se jej nyní podařilo vybudovat během dvou let. Dostavba vedle staré budovy má plochu přesahující 16 000 metrů čtverečních. Sloužit bude třem tisícům studentů a na výzkumu zde bude pracovat 150 odborníků.

Podle hodnocení Rady pro výzkum, vývoj a inovace obsadila olomoucká lékařská fakulta čtvrté místo z osmi českých lékařských fakult. Z téměř pěti stovek hodnocených výzkumných organizací v Česku obsadila 26. místo.

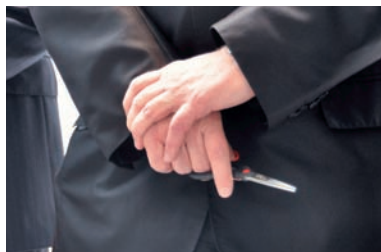
Co se (možná) dá vyčíst z postoje před vrcholným okamžikem – přestřižením pásky.

Otevření Ústavu molekulární a translační medicíny (Biomedreg) 28. listopadu 2012 krátce po poledni.

Foto: PAVEL KONEČNÝ

Nůžky – hlavní pracovní nástroj politiků a vedoucích pracovníků

Model **Patience** (klidná síla)
Rektor Miroslav Mašláš

Model **Oremus** (modleme se)
Děkan Lékařské fakulty Milan Kolář

Model **Drůbežník** (přistřižnutí křídel)
Hejtman Jiří Rozbořil

Model **Zahradník** (pojďme na to)
Primátor Martin Novotný

Nový profesor: Petr Planý, varhaník evropského formátu

PAVEL KONEČNÝ

Alena Štěpánková-Veselá jej Umělecké radě Janáčkovy akademie múzických umění představila slovy: Petr Planý je varhaník evropského formátu. A dostal 17 hlasů z 18. Cesta k profesuře byla volná.

Učitele harmonie a kontrapunktu na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého a excelentního varhaníka musela na profesuru doporučit umělecká rada, což je obdoba vědecké rady. Profesorské řízení mu trvalo necelé dva roky a dekret převzal z rukou prezidenta Klause 16. listopadu společně s dvěma novými profesory Univerzity Palackého Michalem Otyepkou a Ludmilou Štěpanovou, jen za jinou školu.

Z Třince do Prahy

Cesta šedesátníka Petra Planého z Třince do Olomouce začala v jeho šesté třídě, kdy se díky svému talentu dostal do experimentálního nultého ročníku ostravské konzervatoře. Na pedagogické fakultě učí od roku 1986.

„Tehdy jsem hrál na klavír, ale na konzervatoři jsem se zbláznil do varhan. Za socialismu to ale byl reakční nástroj,“ podotkl Planý. Chvilí se živil také jako závozník v JZD Oldřichovice nebo jako kopáč kanálů, což byla zdravotní terapie. „Nakonec jsem konzervatoř řádně dokončil a vojnu strávil v pražském armádním uměleckém souboru jako korepetitor vojenského baletu,“ popsal.

Po vojně, když se do Prahy vrátil, cvičil po kostelích a jako hospitant docházel na konzervatoř. „To vše jsem mohl jen díky doporučení docenta Šlechty z akademie. Líbil se mu můj prstoklad. Ale pedály šlapete, jako byste šlapal zeli, řekl mi. A vymínil si, že půjdu studovat na AMU,“ vzpomíná Planý. Aby měl na varhany čas, živil se jako uklízeč na právnické fakultě Karlovy univerzity. (Jeho dcera ji absolvovala před čtyřmi lety. Syn je programátor.) „To byl začátek mé univerzitní kariéry,“ usmívá se muzikolog a varhaník.

Z Vítkova do Speyeru a ještě o kus dál

Jeho první zahraniční koncert se uskutečnil na Rýně ve Speyeru. Bylo to před listopadem 1989 a na pozvání původních obyvatel Sudet. Tehdy bydlel nějaký čas ve Vítkově na Bruntálsku. „Dostal jsem za něj tisíc marek, ale skoro všechno mi sebral tehdejší Pragokonzert,“ posteskl si Planý. Přestože pak přišla jiná doba, stále tvrdí, že koncertováním vážné hudby se nedá uživit.

V 90. letech absolvoval mistrovské kurzy ve Francii a Itálii. Po nich už následovaly koncerty po celé Evropě, pět koncertních šňůr v USA, čtyři v Rusku, vystoupení v Japonsku.

Americké zastání

Jedno z doporučení k profesuře mu dal i profesor James Kibbie z University of Michigan. „Úspěchy, jichž

Profesor Petr Planý s denní dávkou Bachových fug.

Foto: PAVEL KONEČNÝ

dosáhl jako učitel, výkonný umělec a akademik, by u nás byly dozajista dostačující pro jmenování profesorem naprosto bez výhrad,“ napsal Kibbie do Brna.

„Vážím si toho. Stejně jako rozhodnutí umělecké rady v Brně. Získat jako cizí učitel v tajném hlasování téměř všechny hlasy, to je pro mě čest,“ řekl Planý.

Když jede autem, nejčastěji poslouchá Chopina a Richtera. Protože i od Bacha je prý dobré si někdy odpočinout. Mezi jeho aktivity pat-

ří i funkce arcidiecézního organologa. Osm let objížděl všechny kostely a mapoval stav jejich varhan. „Není dobrý. Ale když jsem celý fascikl s obsáhlou zprávou předal politikům, řekli mi, že mají důležitější úkoly. Třeba dostavět aquapark,“ usmál se Planý.

Šestnáctifugový úkol

I když se to odráží na jeho ploténkách, s nimiž už ležel ve vojenské nemocnici, hraje denně. „Asi to souvisí s endorfiny, já přitom re-

laxuji,“ vysvětlil čerstvý profesor, který má varhany ve své pracovně na Konviktu. Z hudebního antikvariátu získal sbírku Bachových fug. „Při té poslední oslepl, je to poslední zapsaná sbírka jeho skladeb. Je jich tam šestnáct, zatím jsem u první, ale chci se naučit všechny,“ prohlásil nad svým domácím úkolem čerstvý profesor.

Během 26 let na pedagogické fakultě učil lásce k hudbě a varhanám asi dva tisíce studentů. Některé dodnes potkává i na svých koncertech.

Molièrův Pán z Prasečkova podle Víta Zouhara

Scéna Stavovského divadla v Praze uvedla 22. listopadu poprvé Molièrovu komedii Pán z Prasečkova. Inscenace jednoho z nejslavnějších dramatiků francouzského klasicismu, v níž hlavní roli sehrál Václav Postránecký, nově zazněla v hudebním ztvárnění Víta Zouhara, prorektora Univerzity Palackého.

„Premiéra byla strhující,“ řekl bezprostředně po představení Zouhar. Podle něj byly reakce publika nadšené. „Nechyběly ovace na otevřené scéně, které právem odměňovaly skvělé výkony Václava Postráneckého, Pavly Beretové, Jany Pidrmanové i Filipa Rajmonta. Věřím, že si Pán z Prasečkova své diváky najde,“ dodal Zouhar.

Pána z Prasečkova napsal Molière pro královské slavnosti v Chambord v roce 1669 jako komedii – balet v próze. I tehdy hýbala společností témata jako lakota, intriky, ziskuchtivost, hloupost, pýcha a touha po dobrém společenském postavení.

TVORBA VÍTA ZOUHARA

Pražské Národní divadlo a Teatro Asoli di Corregio uvedlo Zouharovy opery Coronide (2000) a Torso (2003, společně s Tomášem Hanzlíkem). Na objednávku Národního divadla v Brně vznikla opera Noci Dnem (2005). Balet Wide Crossing (1996) uvedly Opernhaus v Grazu a Die Theater-Kunstlerhaus ve Vídni. Mnoho Zouharových skladeb vzniklo z podnětu souborů Dama Dama, Ensemble Damian (Olomouc), Ensemble MoEns, Duo Andrašev a Malle Symen Quartet a na objednávky olomouckého festivalu Baroko.

Pán z Prasečkova. V titulní roli Václav Postránecký (stojící).

Foto: PAVEL NESVADBA, ND

U Pána z Prasečkova Zouhar cíleně komponoval s historickým materiálem stejným způsobem, jako pracuje se svým vlastním. „V tomto směru byla práce skutečně výjimečná. Přestože rád pracuji s gesty, která kombinují a vrství hudební epochy a styly, až doposud se vždy jednalo o můj nový hudební materiál,“ vysvětlil.

Přípravy na svižné až bláznivé karnevalové komedii, která vyvolává hořké úvahy o člověku a společnosti, začaly loni v prosinci 2011. Teprve letos v květnu však byla definitivně potvrzena hudební koncepce, která se ještě několikrát změnila.

„Práci mi nabídla režisérka Hana Burešová, s níž jsem už dříve spolupracoval na Molièrově hře Tartuffe. V případě Pána z Prasečkova byla však hudební situace odlišná,“ uvedl Zouhar. Podle něj režisérka Hana Burešová vycházela z dochované rukopisné partitury Jeana-Baptista Lullyho.

„Záměrem však nebyla rekonstrukce díla, nýbrž práce s hudebním gestem, které umocňuje scénickou akci. Proto například přehra nejen že připomíná, ale opravdu je zredukovanou Lullyho ouverturou, zatímco některé leitmotivy mu jsou naopak záměrně vzdáleny, aby jiné zase pouze budily historické zdání, třebaže jejich stáří je jen několikátýdenní,“ vysvětlil Zouhar.

Za výjimečnou považuje i spolupráci s režisérkou Burešovou, která má jasnou hudební představu a specializuje se na objevování pozapomenutých her. „Má skvělý cit pro hudbu a její scénický účinek,“ zhodnotil Zouhar.

Skladatel a muzikolog Vít Zouhar působí na pedagogické fakultě dvacet let. Je držitelem řady skladatelských cen. Jako hostující skladatel působil ve Werkstadt Graz a na IEM Graz. Na Univerzitě Palackého působí jako prorektor pro studijní záležitosti. (map)

Nakladatelské kontexty – bohemisté chystají vlastní vydavatelství

Dvě desítky panelů lemují chodbu děkanátu filozofické fakulty. Je z nich zřetelně patrné, že na katedře bohemistiky může vzniknout časopis, kniha i celé vydavatelství.

„Chceme nabízet redakční a nakladatelský servis celé fakultě. Moje vize je taková, že nás budou oslovovat řešitelé projektů s tím, že by chtěli, aby na vydání jejich publikace pracovali studenti. Bude to pro ně výhodnější, určitě se dostaneme pod běžné komerční ceny a něco může být úplně zdarma,“ řekla za katedru Lenka Pořízková. Případný tisk by podle ní už mělo zajistit univerzitní vydavatelství.

Ekonomika i poezie

V ročníku je asi čtyřicet studentů. „S deseti až patnácti se dá kvalitně pracovat, za ty bych už dala ruku do ohně. Jsou to většinou čtvrtáci nebo pátáci,“ dodala Pořízková. Mezi nimi je i Martina Šviráková. Studentka třetího ročníku, která už připravila do tisku ekonomickou publikaci Dy-

Martina Šviráková (vlevo) a Renáta Svobodová před panely s vlastní tvorbou. Foto: PAVEL KONEČNÝ

namika projektu a nyní i sbírku básní Marka Adamíka pro zlínské nakladatelství VerBuM.

„Mým úkolem je připravit celou knížku od začátku do konce. Celou sazbu až po obálku. Grafika je součástí editorské výuky. Zajímala mě ale už na střední škole,“ uvedla Martina, která pracuje s profesionálními programy. V nich sází i studentský časopis Helena v krabici. „Kazím si na tom oči,“ řekla žertem.

Osmá Lžička v šuplíku

Mezi tvůrce autorského literárního časopisu Lžička v šuplíku patří i absolventka fakulty Renáta Svobodová. „Jsem autorkou i editorkou a také časopis sázím,“ vyjmenovala Svobodová, která se chystá na doktorské studium. Podílela se na sedmi vydaných číslech, osmé by mělo vyjít před Vánocemi. „Propagujeme nezavedenou literaturu, básníky i prozaiky, případně děláme rozhovory se zavedenými autory,“ představila Lžičku v šuplíku.

Editorické studium na katedře bohemistiky je jiné než studium žurnalistiky. „Ta je zaměřena více mediálně než nakladatelsky. U našich studentů přetrvává důraz na tradiční jazykové a literární disciplíny. Zůstává tam ten bohemistický fundament,“ vysvětlila Pořízková.

Nakladatelské kontexty – výstavní panely obsahující i fotografie vydrží na filozofické fakultě do konce prosince. Studentská redakce Günther by měla od příštího roku nabídnout své služby všem katedrám filozofické fakulty. (caf)

Přehlídka animovaného filmu
— Festival of Film Animation
www.pifpaf.cz

Netartová tvorba, animace urbanismu a Mark Fell na PAFu

Olomoucká Přehlídka animovaného filmu PAF otevře svůj 11. ročník již za pár dní. Čtyřdenní festival filmové animace a současného umění se koná ve dnech 6.–9. 12. 2012 v Uměleckém centru Univerzity Palackého (Konvikt) a v dalších festivalových lokacích Olomouce.

Dramaturgie Přehlídky nabízí opět atraktivní a rozmanitý program, jenž je rozdělen do sedmi následujících sekcí: Animace urbanismu, PAF Rewind: Net Art, Živá animace: 2012, Aport animace, soutěž Jiné vize, PAF Kult, Konvikt Resident & PAF Art.

Vedle filmových projekcí, přednášek, prezentací nebudou ani letos chybět dílčí instalace, AV performance a výstavy.

Hlavní tematické zaměření letošního ročníku tvoří sekce Animace urbanismu a PAF Rewind: Net Art.

Návštěvníci se mohou těšit na netartovou tvorbu holandského umělce Constanta Dullaarta a českého umělce Martina Kohouta, stejně jako na seznámení s ostatními současnými tuzemskými net artisty. Program sekce PAF Rewind: Net Art doplní jednodenní workshop archivace a dokumentace net artu s projektem net.artdatabase.org, síťové a wi-fi instalace.

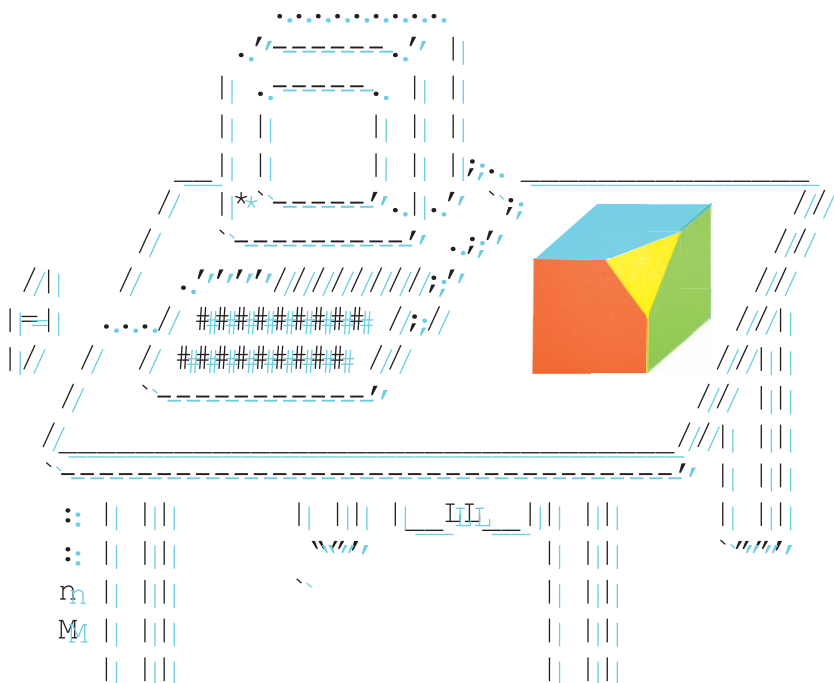
Téma mediálních fasád, městských symfonií, demolice, spolupráce animace a architektury, fenomén městské dopravy, navigace, zahrádkaření a chatařství nabídnou přednášky a prezentace v podání odborníků jako jsou Mirjam Struppek, Osamu Okamura, Leonardo Ciaci, Lenka Dolanová, Keith Eggener, Jaroslav Hulín, Vladimír 518 a Jan Matoušek ad.

Sekce Živá animace, která se soustředí na prezentaci audiovizuálních projektů, představí sci-fi audiovizuální performanci Lov na Boghora kombinující experimentální projekci 16mm filmu s živým elektro-akustickým hudebním vystoupením. Nevšedním projektem bude rovněž improvizované audiovizuální vystoupení postavené na propojení gramofonu, laptopu a projekce české dvojice Lasonick & Kof. Jiří Havlíček na PAFu uvede video-fragment nazvaný Zajatci filmu za živého hudebního doprovodu Georgije Bagdasarova.

V rámci hudebního programu vystoupí britský vizuální umělec Mark Fell. Neméně atraktivním zážitkem bude koncertní spojení představitele elektronické hudby Vladislava Delaye a slovenského hudebníka Inka Midgeta. Koncertovat přijdou do Olomouce také zastupci mladé slovenské hudební scény – Pjoni a Stroon. S AV performancí se představí francouzští Metamkine a Jonny Fox aka Aches.

Sekce Aport animace uvede v české premiéře za přítomnosti režisérky Martiny Kudláček čtyřhodinový dokumentární snímek Fragments of Kubelka (2012), mapující dílo významného experimentálního filmaře Petera Kubelky. PAF představí také tvorbu animátorů a zároveň hlavních strůjců žilinského festivalu Fest Anča, Petera Budinského, Alice Gurínové a Andreje Kolenčíka. Budou promítnuty autorské výběry dvou svérázných tvůrčích osobností světové animace, Chada VanGaalea a Dona Hertzfeldta.

Šestý ročník soutěže Jiné vize opět předloží projekci deseti vybraných soutěžních „pohyblivých obrazů“, které budou po dobu trvání PAFu instalovány také v podkroví Konviktu. Vítězný snímek a Cena diváků budou vyhlášeny na slavnostním zakončení PAFu v neděli 9. 12. 2012.

Univerzita Palackého
v Olomouci

Rektor Univerzity Palackého v Olomouci
a děkan Fakulty tělesné kultury Univerzity Palackého
v Olomouci si Vás dovoluují pozvat na

SLAVNOSTNÍ ZASEDÁNÍ VĚDECKÉ RADY UNIVERZITY PALACKÉHO A VĚDECKÉ RADY FAKULTY TĚLESNÉ KULTURY

konané u příležitosti udělení čestného doktorátu

prof. Jamesi F. Sallisovi, Ph.D.

za celoživotní přínos multioborové prevalenci
aktivního životního stylu

Slavnostní zasedání se koná **ve středu 5. prosince 2012**
v 10 hodin v Arcibiskupském paláci v Olomouci

40

NOVÝCH KNIH
V Y D A L O
V L I S T O P A D U
V Y D A V A T E L S T V Í
U N I V E R Z I T Y
P A L A C K É H O

Přehled produkce je uveřejněn
na webových stránkách VUP.

Amerikanisté se po osmnácté setkali v Olomouci

Ve dnech 24.–26. 10. 2012 proběhl v budově Filozofické fakulty na ulici Křížkovského 12 už 18. ročník mezinárodního kolokvia amerických studií (International Colloquium of American Studies), pořádaného tentokrát v rámci grantového projektu ESF Literatura a film bez hranic (CZ.1.07/2.3.00/20.0150) a za laskavé podpory Velvyslanectví USA v Praze. Sešlo se zde zhruba 50 účastníků nejen z českých univerzit, ale i z Dánska, Polska, Slovenska, Turecka, Řecka a již tradičně rovněž z USA. Název letošního sympozia byla Duha americké poezie (The Rainbow of American Poetry) a tématem tedy pestrost a rozmanitost básnické tvorby v USA od počátků do současnosti.

Program konference byl neoficiálně zahájen už ve čtvrtek 24. 10. úvodní řečí profesora Josefa Jařaba, po níž následovalo představení účastníků, čtení poezie v podání Dorotky Bachraté a Michala Kluky a hudební vystoupení olomouckých Tape Connection.

Od pátečního dopoledne program pokračoval příspěvkem profesora Jařaba o historii českých překladů americké poezie. Většina následujícího programu se pak věnovala především americké poezii různých vývojových období 20. století, výjimkou ale nebyly ani příspěvky reflektující situaci v této oblasti na prahu století jedenadvacátého. Dva

olomoučtí amerikanisté pak poukázali na možné spojitosti poezie a prózy: profesor Marcel Arbeit promluvil o básnických a prozaických cyklech současného jižanského autora Freda Chapella, zatímco profesor Michal Peprník se zabýval poetickými motty v románech J. F. Coopera. Večer se účastníci konference přesunuli do komorních prostor Bílé nory v Konviktu na Univerzitní ulici na autorské čtení hned tří přítomných anglicky píšících básníků – Maureen N. McLaneové, která kromě psaní poezie přednáší na New York University, Ira Justina Quinna, literárního historika a básníka, a amerického básníka, dramatika a překladatele z litevštiny Kerryho Shawna Keyse.

Sobotní program zahájila ústřední přednáška výše zmínované Maureen N. McLaneové o trendech v současné americké poezii, odpoledne profesor Jařab moderoval panelovou diskusi o roli americké poezie v dnešním světě a program končil blokem referátů doktorandů. Za organizaci konference patří dík Mgr. Lukášovi Merzovi, Mgr. Haně Kroupové z konferenčního servisu UP a v neposlední řadě také studentským asistentkám Ladě Homolové, Evě Mádrové a Simoně Škurkové.

Mgr. Petr Anténe,
Prof. PhDr. Michal Peprník, Dr.,
Katedra anglistiky a amerikanistiky FF UP

Neznáš, nezachrániš!

V úterý 13. listopadu 2012 16:00 se v prostorách Teoretických ústavů Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci uskutečnil kurz první pomoci nazvaný Neznáš, nezachrániš, organizovaný Spolkem mediků o.s. a dobrovolníky z řad studentů Všeobecného lékařství. Záštitu nad celou akcí převzal rektor UP prof. RNDr. Miroslav Mašláň, CSc., a děkan LF UP prof. MUDr. Milan Kolář, Ph.D.

Kurz byl rozdělen na dvě části. První část byla teoretická. Jednalo se o přednášku, kterou prezentoval student 5. ročníku Všeobecného lékařství Adam Vašura. Seznámil účastníky kurzu se základy první pomoci při nejčastějších akutních stavech (hypoglykémii, hyperglykémii, epileptickým záchvatu, bezvědomí z různých příčin, infarktech myokardu, cévních mozkových příhodách...) a také se zásadami bezpečnosti při podání první pomoci. Přednáška byla stručná a výstižná, protože hlavním bodem programu byl praktický nácvik, kterému se věnovalo nejvíce času. Praktická

část byla rozčleněna na stanoviště, kde měli všichni účastníci možnost si sami vyzkoušet různé techniky první pomoci pod dozorem zkušených mediků. Bylo možné si vyzkoušet kardiopulmonální resuscitaci novorozence i dospělého, dále Heimlichův manévr, Rautekův manévr, fixaci krční páteře a pomoc při nasazování krčního límce záchranářem, obvazovou techniku, stabilizovanou polohu a protišokovou polohu. Bylo připraveno i zvláštní překvapení. Jednalo se o reálné sešranou situaci, ve které došlo ke srážce cyklistky s chodcem a vše pozorovala kolem jdoucí hysterická těhotná žena. Úkolem účastníků bylo co nejlépe zajistit situaci od příjezdu ZZS a pomoci zraněným.

Kurzu se zúčastnilo 60 studentů a akademických pracovníků různých fakult UP. Z evaluačních dotazníků bylo patrné, že se všem kurz líbil, a hlavně si z něj odnesli základy první pomoci, což je právě to, o co nám, medikům, šlo a co bylo smyslem celé této akce.

Helena Zaczalová, předsedkyně sekce Urgentní medicína Spolek mediků o.s.

Z pohledu organizátorů. „Jsme velice rádi, že tato akce měla u účastníků velmi pozitivní ohlasy. Na všech bylo vidět, že mají chuť se něco naučit, pro případ náhodné potřeby. Většina lidí se obává, že se může dostat do takové situace, ale málokdo se snaží připravit, aby dovedl vůbec zareagovat a zvýšit tak pravděpodobnost přežití poraněné osoby. Opak je však pravdou. Je moc dobře, že se najdou lidé, kteří chtějí být připraveni. Stálo to dost času a práce tuto akci zorganizovat, ale evaluace a zájem účastníků ukázali, že to smysl mělo.

Tímto bychom chtěli poděkovat dobrovolníkům z řad mediků bez kterých bychom vůbec nemohli kurz uspořádat, KAR a Ústavu ošetrovatelství FZV za zapůjčení figurín, a hlavně Heleně Bohuslavové a členům Spolku mediků o.s., kteří celou akci vymysleli a zorganizovali. Nejvíce však děkujeme účastníkům kurzu za jejich zájem a budeme se těšit na další podobné akce, které bychom v budoucnu rádi uspořádali.“

Hana Poláková, florbalistka která nerada láme hůl

PAVEL KONEČNÝ

Běh na lyžích a basketbal, to byly sporty, kterými Hana Poláková prošla až k florbalu. Hraje extraligu. Vypracovala se dokonce na českou reprezentantku a florbal se stal námětem její bakalářské práce. Hanka prostě žije florbaelem.

„Chytil mě už na základní škole v Rýmařově. Florbal je celkem v módě, hraje se teď všude,“ podotkla Hanka.

Jak to přišlo, že jste hrála za Olomouc?

Na středoškolkách, to je něco jako akademické hry, ale pro středoškoláky, si mě všiml trenér Zdeněk Cholek. To jsem hrála za bruntálské gymnázium, ale on mě už znal z Rýmařova, odkud taky pochází.

A proč teď, když studujete v Olomouci, hrajete za Elite Praha?

To si mě zase všiml v ligové soutěži Stanislav Richter, prezident klubu. Odcházela jsem tam asi po čtyřech nebo pěti letech v Olomouci. Bylo to ale také kvůli reprezentaci. Abych byla na očích a abych se mohla i dále rozvíjet.

A daří se?

Elite je teď zhruba v polovině tabulky jako Olomouc.

Myslím reprezentaci.

No, momentálně v reprezentaci nejsem. Od ledna. Tým se vždycky v září a v lednu obměňuje. Už se mi to ale stalo, že jsem měla v reprezentaci rok přestávku, pak jsem tam rok byla a teď zase nejsem.

Co hrajete, na jakém postu?

Jsem útočník. Hraju centra, ale bývám i na obou křídlech.

Dáváte góly?

Tak jeden až dva za zápas.

Častěji přiklepem nebo švihem?

Nejvíc gólů dávám z první, takže přiklepem, ale jinak střelou tahem.

Hana Poláková (24 let). Studentka závěrečného ročníku Rekreatologie na fakultě tělesné kultury. Diplomovou práci píše o pohybové aktivitě dětí. „Aktivní transport do školy i mimo školu. Měření jsem dělala v Rýmařově na jedné třídě. Už ho mám hotové.“ Dávala dětem krokoměry a aktigrafy. Spoustu naměřených veličin teď bude převádět do grafů. V červnu byla v týmu, který skončil druhý na akademickém mistrovství světa. Češky prohrály jen finále se Švédkami. Na smíšeném turnaji v Chemnitzu obhájila letos první místo v konkurenci čtyřiceti týmů. Na dresu má číslo 17. „Narodila jsem se sedmnáctého července. Ve stejný den jako moje máma. Je to pro mě nejlepší číslo, měla jsem ho v každém klubu.“

Foto: PAVEL KONEČNÝ

Záleží na pozici, když mám čas si to nachystat, tak jdu radši ze zatažení.

Chytat by vás nebavilo?

Ne, chytám jenom ve fotbale, když jdu s klukama. Ve florbalu by mě to nenaplnovalo. A taky bych se už asi nezvedla. Ve florbalu brankář klečí a na to nemám kolena.

Jak to?

Jsem po operaci, na jednom mám plastiku. Měla jsem urvaný křížový vaz.

Jak se to stalo?

Před dvěma lety při akademických hrách. Při střele jsem se opřela o ko-

leno a to nevydrželo. Nebyl to ani žádný souboj, prostě nenápadné zranění na banálním turnaji.

Hraje se tvrdě v ženském florbalu?

Do těla ne, rameno na rameno je v rámci pravidel. Více se přetlačuje. Nenaráží se do sebe tolik jako v hokeji. Osobní souboje prakticky nejsou, ale hra přitvrdila i u holek. Třeba sekání, to ano.

Jak často zlomíte hokejku?

Florbalku. Moc se nelámou, asi tak jednou za sezonu. Víceméně jen když na ni někdo šlápně, nebo když se dvě

střetnou při střele. Vždycky, když zlomím florbalku, tak je mi to líto, protože si na ni zvyknu, mám ji ošahanou. Je zkrátka součástí mé hry. Mám čtyři florbalky, ale používám jen dvě. Jednu hlavní a jednu náhradní. Ideální by bylo, kdyby byly obě stejné, ale já to tak bohužel nemám.

Zkoušela jste i hokej?

To není pro mě. Brusle nejsou problém, ale puk je na mě hrozně těžký, už jsem zvyklá na míček. A veškerá ta výstroj, ta by mi zavazela. Takhle mi stačí halovky a tričko.

FLORBAL

Hraje se na hřišti 40 x 20 metrů. Kromě brankářů hrají proti sobě dvě pětky (jako v hokeji). Tým má zpravidla tři kompletní pětky. Extraligu žen hraje v Česku 12 týmů. Dvoukolově každý s každým a pak přijde na řadu play off a play down. Hraje se vždy o víkend.

Jak trénujete?

Ve florbalu jde o první tři rychlé kroky. Jakmile nepředběhnete soupeře, má náskok, který se těžko dohání. Takže trénujeme starty z různých poloh, venku sprinty do kopečku. V hale už se pak už primárně dělá rychlost a technika s holí, nahrávky a kombinace.

Běhání na pásu mě absolutně nebaví. Co se dá dělat venku, jdu dělat ven, takže i kolo. Na páse se maximálně deset minut zahřeju. V posilovně hodně dělám ramena, prsní svaly a ruce. Břícho obden doma, klasické sklapovačky. Ale chodím na stroje a na činky.

Co budete dělat po škole?

Dokud to tělo a fyzika dovolí, u florbalu bych chtěla zůstat. U holek ale hraje roli i rodina, nejen zranění kolena a kotníků. Trochu se rysuje, že bych možná mohla rok hrát ve Švýcarsku. Ale jinak se asi budu rozhodovat mezi Prahou, Olomoucí a Ostravou. Tam se hraje dobrý florbal ve Vítkovicích.

Čína si vymění studenty s fakultou tělesné kultury

Fakulta tělesné kultury prohlubuje vztahy s čínskými vysokými školami. Podpisem byla stvrzena spolupráce s Hangzhou Normal University a memorandem o budoucí spolupráci se Soochow University.

„Navázaná partnerství se týkají především výměny studentů, protože pro čínskou stranu jsou evropští studenti zajímaví. A naopak,“ uvedl Martin Kudláček, proděkan fakulty tělesné kultury pro zahraniční spolupráci.

V případě smlouvy se sportovní fakultou Hangzhou Normal University se jedná o vzájemnou výměnu dvou studentů za semestr. Během jednání děkana Zbyňka Svozila a prorektora Soochow University Wanga Jia-Honga se mluvilo také o spolupráci

v oblasti výzkumu. Obě čínské školy projevily velký zájem o návštěvu olomoucké univerzity.

K podpisu dokumentů došlo v průběhu pobytu zástupců olomoucké fakulty v Šanghaji, kam odletěli na oslavy 60 let tamní Shanghai University of Sport. Oficiální program mimo jiné zahrnoval konferenci o budoucnosti studia kinantropologie nebo show poskládanou z vystoupení studentů školy, která je nejstarší čínskou univerzitou se zaměřením na sport.

Také v Šanghaji představitelé fakulty tělesné kultury jednali o prohloubení vzájemných vztahů. „Se šanghajskou sportovní univerzitou zatím podepsanou smlouvu o spolupráci nemáme, ale dostali jsme nabídku na opětovné vyslání studentů na letní školu bojových

Děkan Zbyněk Svozil se svým protějškem. Foto: MARTIN KUDLÁČEK

umění a nově také na školu stolního tenisu,“ konstatoval Kudláček.

S ohledem na spolupráci s čínskými školami bude na fakultě od příštího akademického roku zaveden studijní program Tělesná výchova – čínština. „Chceme zájemcům o pobyt v Číně nabídnout plnohodnotné studium,“ uzavřel proděkan Kudláček. (vim)

Paulík má bronzovou medaili z oborů Hvězda

Na třetím místě doběhl do cíle Akademického mistrovství ČR běžec Roman Paulík, student biologie a geologie na přírodovědecké fakultě.

„Byl to dobrý závod, silnější konkurence než vloni,“ prohlásil Paulík. I loni obsadil Paulík bronzovou příčku. „Počasí bylo lepší, sice sychravo, ale oproti loňsku, kdy bylo okolo nuly, tak tentokrát dobrých šest stupňů plus,“ okomentoval počasí.

Rovinatou trať v pražské oboře Hvězda Paulík dobře zná. „Navíc byla dobře značená, nešlo se ztratit,“ řekl. Zlom v závodě přišel po šesti ki-

Akademické MČR. Foto: TOMÁŠ NOHEJL

lometrech. „To nás už vepředu zůstalo jen pět. Bohužel, první dva nám cukli,“ popsal Paulík. V pětici, která utekla zbytku startovního pole byl i další olomoucký běžec David Pelíšek. V cíli na něj ale zbyla jen nevděčná „bramborová“ medaile.

„Poslední kilometr jsem si už jen hlídal třetí místo,“ doplnil Paulík, jak si udržel odstup od svého největšího místního rivala. Devítikilometrovou trať nakonec zvládl s časem 28:04. Před ním byli jen Lukáš Olejníček z Brna a Ondřej Fejfar z Kroměříže. (caf)

Děkan ocenil studenty mimořádným stipendiem

Čtyřicet studentů fakulty tělesné kultury ocenil dnes děkan Zbyněk Svozil za dosažené sportovní a tvůrčí úspěchy v letošním roce. Získali mimořádné stipendium 3 500 korun.

Mezi patnácti studenty, kteří získali ocenění za vynikající sportovní výsledky, byla i házenkářka Pavla Poznarová, posluchačka kombinovaného studia oboru Tělesná výchova a sport. „Asi největší úspěch v tomto roce byla účast na akademickém mistrovství v Brazílii, kde se nám podařilo získat první místo,“ uvedla. Kromě reprezentace České republiky působila také ve francouzské první lize, což považuje za další osobní úspěch. „Ocenění děkana si velmi vážím. Hřeje to u srdce, je příjemné reprezentovat školu,“ dodala.

V oblasti tvůrčí činnosti vybralo vedení fakulty devět studentů, jejichž

dosavadní odborná práce dosáhla nadstandardních kvalit. Lucie Teplá, která se v rámci doktorského studia věnuje oboru Kinantropologie, se například umístila na prvním místě v sekci posterů na mezinárodní konferenci Biomechanics 2012 v Polsku. „Věnovala jsem se biomechanické analýze pohybu u baletních tanečnic,“ prozradila. Neformální setkání spojené s přípitkem umožnilo studentům krátce prezentovat své dosavadní výsledky kolegům i vedení fakulty. Představily se tak například české reprezentantky ve florbalu či ploutvovém plavání nebo spoluautorka významné odborné publikace.

Všichni ocenění také postupují do „celouniverzitního kola“. V něm se budou moci ucházet o ceny rektora za nejlepší sportovní výkon a za nejlepší bakalářskou, magisterskou či uměleckou práci. (mav)

Na zdraví. Nejlepší sportovci u děkana.

Foto: VELENA MAZOCHOVÁ

Stane se

■ pondělí 3. prosince (19:00)
Koncert studentů katedry muzikologie pod vedením Marka Kepřta. Na programu jsou díla F. Chopina, F. Blumenfelda, S. Rachmaninova aj. Kaple Božího Těla UC UP.

■ úterý 4. prosince (16:00)
Dokument **Ke světlu** popisuje riskantní práci čínských horníků v dolech. Vstup zdarma. Velká posluchárna Teoretických ústavů LF UP.

■ úterý 4. prosince (19:00)
Koncert festivalu Baroko 2012 **Music for a While** představí díla H. Purcella, G. F. Händela a A. Vivaldiho. Kaple Božího Těla UC UP.

■ středa 5. prosince (17:00)
Přebor Univerzity Palackého v halové atletice a atletické hale TJ Lokomotiva Olomouc. Běh, vrh koule, skok vysoký, skok daleký. Od 22:00 afterpárty ve Varně.

■ čtvrtek 6. prosince (16:20)
David Gruber vysvětlí principy time managementu v šesti krocích metodou SOUSTO na přednášce **Způsoby organizace času, Time management**. VTP UP, Šlechtitelů 21.

■ čtvrtek 6. prosince (19:00)
Tomáš Hanzlík, Vít Zouhar: La Dafne – představení festivalu Opera Schrattenbach 2012. Aula Pöttingea.

■ pondělí 10. prosince (18:00)
Londýnský pěvecký sbor **Intimate Voices – Christmas Greetings!** přiveze renesanční polyfonie, skladby anglických autorů 19. a 20. století i populární melodie. Kaple Božího Těla UC UP.

■ úterý 11. prosince (16:00)
Estonský dokument **Nový svět** přibližuje roli občanského aktivismu ve společnosti. Vstup zdarma. Velká posluchárna Teoretických ústavů LF UP.

■ úterý 11. prosince (19:00)
Koncert kontratenorů a Ensemble Damian v rámci festivalu Opera Schrattenbach představí díla Tomáše Hanzlíka a Víta Zouhara. Kaple Božího Těla UC UP.

■ čtvrtek 13. prosince (19:00)
Skladatelé Sdružení Konvergence, respektovaného tělesa soudobé hudební scény, vystoupí v rámci festivalu Opera Schrattenbach. Atrium UC UP.

■ pátek 14. prosince (19:00)
Koncert festivalu Baroko 2012. **Vánoční pasticcio** připomene T. N. Koutníka, A. V. Michnu z Otradovic, D. A. F. Milčinského ad. Atrium UC UP. (Isk)

Stovka doktorandů, devět docentů a dva emeritní profesori

Promoce. V aule Právnické fakulty Univerzity Palackého byla 23. listopadu slavnostně promována necelá stovka absolventů doktorských studijních programů. Jmenovací dekrety převzali docenti Michal Čajan, Milan Klement, Piotr Fudalej, Tomáš Gabrhelík, Dagmar Horáková, Karel Krejčí, Zora Lasabová, Laura Janáčková a Miroslav Vepřek. Emeritní profesuru udělil rektor Jiřímu Fialovi a Gerlindě Šmausové. (map) Foto: TEREZA DARMOVZALOVÁ

Nejlepší médium pro učení je papír

Většina lidí, co napsala svůj komentář na facebookový profil univerzity, se nejraději učí z papíru. S monitorem nebo displejem to sice lze kombinovat, ale tradiční médium při učení převažuje.

„Nejčastěji a současně nejraději se učím ze svých zápisků z hodin, které doplňuji/rozšiřuji poznámkami z knih nebo skript. Někdy píšu rukou, jindy na počítači. Z monitoru se ale zásadně neučím, radši si všechno tisknu,“ uvedla Michaela Doubravová. Podobně je na tom Jarda Midnite Kašpar, který sice využí-

vá prezentace z notebooku, ale učit jen z monitoru by se nedokázal. „Jednak bolí oči, a jednak nelze dopisovat nějaké detaily či opravit chyby,“ napsal.

Bára Sonnková má nejraději materiály, které si vytiskne: „Jsou už výtahem ze skript. Skripta bývají až moc podrobná a nemůže je člověk projít pořádně, tak jak by bylo zapotřebí. Bohužel většinu materiálů mám v notebooku, ze kterého se mi učí špatně, je špatně přenosný a bolí z něj po delší době oči. A tisknout všechny prezentace se taky

nedá, to by každý utratil „majlant“. Jako bonus mi slouží vlastní zápisky. V některých se ale vyznat...”

Heslo čím více zdrojů, tím lépe, razí Jiří Uhlíř. „Učím se z materiálů poskytnutých od vyučujících, z vlastních zápisků, které kombinuji se zápisky od studentů starších ročníků. Samozřejmě jsou potřeba knihy. Hojně také ke studiu využívám Kindle.

Také Blanka Moravcová upřednostňuje čtení z obyčejného papíru. „Zápisky, skripta a knihy kombinuji, informace

si tak totiž v hlavě lépe utřídím a pochopím je,“ podělila se o svou zkušenost.

Názorovou výjimkou byl jen Jan M. Květina, když prohlásil, že dává přednost čemukoliv v elektronické podobě. „Neboť pořád někde popojízdim a notebook váží rozhodně méně než 800 stránek vytisknutých skript,“ vysvětlil.

Pokud k učení potřebujete klid nebo studovnu, je naděje, že bude k dispozici i večer. Univerzitní knihovna chce totiž ve Zbrojnici zřídit noční studovnu. Časem. (mar, caf)

UNIVERSITAS PALASCAKIANA

Mediální obraz univerzity v odrazu zpětného zrcátka tiskového mluvčího Radka Palašáka

Univerzita Palackého oficiálně otevřela Centrum molekulární a translační medicíny. V ústavu již nyní vědci hledají účinné látky především na nádorová onemocnění. Pracoviště se díky špičkovému vybavení řadí k nejmodernějším v Evropě. (ČT1, MF Dnes | 28. a 29. 11.) **Podmínky pro práci mají od nynějška olomoučtí vědci fantastické.** ■ A ještě jednou nové budovy na Hněvotínské – ty by se mohly stát velice solidním základem pro Národní biomedicínský a biotechnologický park. Podle Mariána Hajdúcha z lékařské fakulty je zřetelný zájem města i kraje na tom, aby na Hané nestálo jen nekonečné množství logistických hal, ale aby se tu podařilo také vytvořit investice, které pomohou udržet vzdělané lidi v regionu. (Olomoucký deník | 29. 11.) **Zkrátka obrovská šance pro univerzitu i město vymanit se z provinčnosti a někdy nekonečného hanáckého „rozkévávání“.** ■ „Přijďte se podívat na místo svého budoucího studia!“ zvala UP na Den otevřených dveří. Fakulty si pro zájemce o studium připravily různorodý program, pedagogická fakulta se představila netradičně v Konviktu. (olomouckenovinky.cz | 18. 11., Olomoucký deník | 23. 11.) **Jen se mladým zvědavcům špatně vysvětlovalo, proč zůstaly brány tří fakult zavřené. Tak tedy znovu v lednu a tentokrát všichni!** ■ Podle francouzského studenta Williama, který tráví výměnný pobyt na UP, začínají lidé v zemí galského kohouta pomalu chápat, že s novým prezidentem Françoisem Hollandem se žádné změny v kurzu politiky ne-

dočkají. Socialisté nejsou skuteční socialisté, ale jsou to lidé hodně blízko velkému byznysu a nadnárodním společnostem. (parlamentnilisty.cz | 26. 11.) **Za slovo „socialista“ možno dosadit libovolnou politickou příslušnost kdekoliv na světě.** ■ V bývalém dělostřeleckém skladu Korunní pevnůstky nedaleko centra Olomouce se staví Pevnost poznání. V současné době finišují práce na rekonstrukci střechy. Projekt UP počítá s vybudováním místa, které návštěvníky zábavnou formou přiláká k přírodovědným i společenským vědním oborům. (ČT1 | 26. 11.) **Municí budiž myšlenky.** ■ K hejtmanovi Olomouckého kraje míří petice, která vznikla na filozofické fakultě. Bouří se proti jmenování Zdeňka Švece náměstkem hejtmána pro školství. Nominovala ho totiž KSČM. Podle hejtmána Jiřího Rozbořila určitě není důvod obávat se ideologických ani personálních excesů. (ČT1, ČT24, ČRo Olomouc, Olomoucký deník, parlamentnilisty.cz, tyden.cz | 20., 21., 23. 11. a 26. 11.) **Přesto zjevně obavy existují. Leda že by na „fil-dě“ petici sepsali z dlouhé chvíle.** ■ Přes tři sta oborů pro akademický rok 2013/2014 nabízí UP. Vše podstatné je přístupné v online katalogu, jehož součástí jsou podrobné informace o přijímacích zkouškách, anotace oborů, ale také informace o profilaci budoucích absolventů. (Právo | 26. 11.) **Dnes stačí pár kliků a studujete.** ■ V rámci 12. ročníku Týdne vědy a techniky mohli ve vědecké knihovně v Hradci Králové zájemci zhlédnout film s názvem Pokračujte v cestě – automobilová fantazie. Snímek byl promítán ve spolupráci s Academia Filmem Olomouc. (Hradecký deník, 13. 11.) **I vy s námi pokračujte v cestě – žurnálová fantazie každých čtrnáct dní!**

